EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.2.19.
COM(2014) 98 final

2005/0214 (COD)

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (6) bekezdése alapján

a kiegészítő nyugdíjjogosultságok megszerzése és megőrzése vonatkozásában a munkavállalók mobilitásának elősegítése érdekében hozott minimumkövetelményekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására vonatkozó, első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról
2005/0214 (COD)

2005/0214 (COD)

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (6) bekezdése alapján

a kiegészítő nyugdíjjogosultságok megszerzése és megőrzése vonatkozásában a munkavállalók mobilitásának elősegítése érdekében hozott minimumkövetelményekről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására vonatkozó, első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról
2005/0214 (COD)

1. HÁTTÉR

A javaslat Európai Parlamenthez, illetve Tanácshoz történő továbbításának időpontja (document COM(2005) 507 végleges – 2005/0214 COD):	2005.10.20.
Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményének időpontja (CESE 589/2006 fin)	2006.4.20.
Az Európai Parlament álláspontjának időpontja (első olvasat): (OOMEN-RUIJTEN-jelentés – 52007AP0269)	2007.6.20.
A módosított javaslat megküldésének időpontja (COM(2007) 603 végleges – COD változatlan):	2007.10.9.
A tanácsi álláspont elfogadásának időpontja:	2014.2.17.

2. A BIZOTTSÁG JAVASLATÁNAK CÉLJA

A népesség elöregedésére tekintettel és az államháztartások fenntarthatóságának megőrzése érdekében a foglalkozási nyugdíjrendszerekre várhatóan nagyobb teher nehezedik a megfelelő nyugdíjak biztosítása szempontjából.

Ezért lényeges annak biztosítása, hogy az említett rendszerek működésére vonatkozó szabályok ne gátolják a munkavállalók tagállamokon átnyúló mozgásának vagy az egyes tagállamokon belüli mobilitásának a szabadságát, és ne csökkentse ezáltal a mobilis munkavállaló esélyeit arra, hogy pályafutásának végére elegendő nyugdíjjogosultságot szerezzen és őrizzen meg. Amennyiben ezt nem sikerül elérni, a munkaerőpiac is veszít rugalmasságából és hatékonyságából. Noha az egyének nagyobb mobilitásra vonatkozó elhatározását számos tényező befolyásolja, a kiegészítő nyugdíjjogosultság esetleges elvesztésének lehetősége befolyásolhatja az egyén munkahely-változtatásra vonatkozó döntését.

3. A TANÁCS ÁLLÁSPONTJÁVAL KAPCSOLATOS MEGJEGYZÉSEK

A Tanács álláspontja két főbb ponton eltér a bizottsági javaslattól. Az egyik ilyen eltérés az irányelv hatókörét érinti, amelyet a Tanács a határokon átnyúló mobilitásra kíván korlátozni. A Bizottság azt javasolta, hogy valamennyi munkahelyet váltó munkavállalókra

vonatkozzanak az irányelv rendelkezései, függetlenül attól, hogy egy országon belül váltanak munkahelyet vagy egy másik országban vállalnak új munkát. A javaslatnak főként praktikus indokai voltak, mivel nem volt világos, hogy a gyakorlatban hogy lehet a nyugdíjjogosultságra vonatkozó szabályok tekintetében különbséget tenni az egy adott országon belül munkahelyet váltó vagy egy másik országban új munkát vállaló munkavállalók között. A Tanács ez ellen úgy érvelt, hogy az EUMSZ 46. cikke nem alkalmazható jogi alapként az egy adott országon belül munkát váltó munkavállalók védelme tekintetében. A Tanács kidolgozott egy módszert, amely alapján a határokon átnyúló mobilitás megkülönböztethető az országon belüli mobilitástól, amely a tagállamok felelősségi körébe tartozik. A Bizottság elfogadhatónak tartja ezt az álláspontot, de arra kéri a tagállamokat, hogy az országon belül munkahelyet változtató munkavállalókra is alkalmazzák az irányelvben meghatározott szabványokat. A tagállamok többsége jelezte, hogy valamennyi munkahelyet váltó munkavállalóra egységesen kívánja alkalmazni az irányelvet.

A bizottsági javaslathoz képest a másik jelentős eltérés a foglalkoztatási nyugdíjjogosultság megszerzésének feltételeiben mutatkozik. A Bizottság azt javasolta, hogy a foglalkoztatási nyugdíjjogosultság megszerzését megelőző várakozási idő (amelyet követően a munkavállaló bekerül a nyugdíjrendszerbe) az egy évet ne haladja meg, továbbá a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez szükséges időszak (a rendszerben való tagság ideje, amelyet követően a munkaviszony idő előtti megszűnése esetén sem vesznek el a megszerzett jogok) sem haladhatja meg az egy évet. A Tanács álláspontja szerint a várakozási idő és a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez szükséges időszak együttesen nem haladhatja meg a három évet. A Tanács ugyanakkor a szerzett nyugdíjjogosultság megszerzésére vonatkozó minimális korhatár megszabható legnagyobb értékét kedvezőbb szabályok szerint határozná meg. A javasolt 25 év helyett a minimum korhatár nem haladhatja meg a 21 évet. Bár a Tanács álláspontja a várakozási idő és a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez szükséges időszak együttes időtartama tekintetében szigorúbb a bizottsági javaslatnál, a minimumkorhatár tekintetében azonban előrelépést jelent. A Tanács álláspontja ezért a Bizottság számára elfogadható.

4. KÖVETKEZTETÉS

A Bizottság ezért úgy véli, hogy a Tanács álláspontja elfogadható, és az Európai Parlament még a jelenlegi jogalkotási ciklus vége előtt második olvasatban elfogadhatja a végleges szöveget.